

عنوان مقاله:

مدل دسترسی حمل و نقل به مراکز درمانی براساس سناریوی زلزله گسل روی (مطالعه موردی: محدوده طرح ترافیک شهر تهران)

محل انتشار:

پژوهشنامه حمل و نقل، دوره 15، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مقصود پوریاری - دانشجوی دکتری، دانشکده مهندسی عمران، آب و محیط زیست، دانشگاه شهید بهشتی تهران، ایران

نعمت حسنی - استادیار، دانشکده مهندسی عمران، آب و محیط زیست، دانشگاه شهید بهشتی تهران، ایران

احمدرضا محبوبی اردکانی - دانشیار، دانشکده مهندسی عمران، آب و محیط زیست، دانشگاه شهید بهشتی تهران، ایران

خلاصه مقاله:

در این مقاله با مشخصات یک زلزله احتمالی، رابطه ای جهت سنجش سطح دسترسی حمل و نقل محل های شهر تهران ارایه گردیده است. پس از جمع آوری اطلاعات مرتبط با شبکه معابر، جمعیت، ساختمان، خطر لرزه ای، مراکز درمانی، شبکه مناسب برای تحلیل در محیط نرم افزار GIS فراهم گردید. پس از تعیین مرکز هندسی محله ها (جمعا 32 محله) به عنوان نقطه مبدا تعیین گردید و با تعیین مراکز درمانی محدوده مطالعه (جمعا 45 نقطه) به عنوان نقطه مقصد تعیین گردید. میزان سرعت سفر در محدوده 5 کیلومتر ساعت تا 20 کیلومتر بر ساعت در نظر گرفته شد. انسداد معابر در اثر فروریزش ساختمان نیز با تعبیه موانعی (نقطه ای، خطی و پلی گون) شبیه سازی گردید. با توجه به نتایج تحلیل شبکه که در چهار بازه زمانی 10، 15، 30 و 45 دقیقه صورت گرفت، مشخص شد در بازه زمانی مزبور هر محله چند فرصت دسترسی دارد و تغییرات فرصت دسترسی با توجه به افزایش زمان آستانه به چه میزان است. این تحلیل با در نظر گرفتن موانع در همان بازه های زمانی انجام شد. نتایج نشان داد، افت سطح دسترسی محسوس است لسکن الگوی فراز و فرود شاخص در اغلب موارد از وضعیت بدون مانع پیروی می کند. همچنین نتایج بررسی شاخص در کل محدوده که از جمع این شاخص برای 32 محله بدست آمده نشان داد با گذشت زمان مقدار شاخص با شدت بیشتری افزایش یافته لیکن این شدت در شرایط بدون مانع نسبت به شرایط با مانع از رشد بیشتری برخوردار است.

کلمات کلیدی:

زلزله، دسترسی، مرکز درمانی، حمل و نقل، هزینه سفر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/834588>

